

Bemærkninger til forslaget

Spørgsmålet om retssikkerhed i asylsagsbehandlingen er efter forslagsstillernes opfattelse afgørende af hensyn til troværdigheden. Princippet om, at der i retssystemet er en to-instansproces, hvorefter en afgørelse i første instans kan appelleres til et uafhængigt organ, er helt afgørende for tilliden til myndighedernes afgørelser. Imidlertid er asylsagsprocessen i dag ikke indrettet på denne måde, skønt Flygtningenævnet har »domstolslignende« karakter. En afgørelse truffet i dette nævn er tidligere ved en prøvesag i landsretten blevet fastslået som endelig. Det betyder, at der i asylsager ikke gennemføres en proces, som lever op til to-instansprincippet, da afgørelsen i nævnet ikke kan appelleres.

Denne situation finder forslagsstillerne er uholdbar og ikke udtryk for en reel to-instansbehandling, da sagsbehandlingen i Udlændingestyrelsen i dag må betragtes som rent administrativ. Sagsbehandlingen i

Flygtningenævnet bliver reelt den første domstolsprøvelse, og i og med, at denne afgørelse er endelig, er der ikke tale om reel retssikkerhed for asylansøgeren.

Med forslaget er det hensigten at tilnærme sagsbehandlingen i Udlændingestyrelsen til en førsteinstansbehandling.

Det er en kendt sag, at sagsbehandlingen i styrelsen kan være præget af asylansøgerens manglende kendskab til asylsystemets indretning og krav til sagsbehandlingen. Det kan give unødigt forsinkelse i sagsbehandlingen og forlænge ventetiden unødvendigt, ligesom det kan medføre, at sager ikke behandles på det bedst opnåelige grundlag. Med indførelse af advokatbistand til asylansøgeren allerede under styrelsens behandling af ansøgningen vil mange misforståelser og usikkerheder med deraf følgende risiko for fejlagtige afgørelser kunne undgås.

Skriftlig fremsættelse

Søren Søndergaard (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om forbedring af retssikkerheden for asylansøgere.

(Beslutningsforslag nr. B 125).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.